

L'estranya joguina

Popular nord-americana Adaptació: Falsterbo

Alegre

mf Un ves - pre quan — jo_e - ra pe - tit —

Re La Sol

—ho — re - cor - do bé—, — el pa - re_en tor - nar —

Re Mi La

del tre - ball, — em va dur_un — pa - quet molt gran.

Corprès, el vaig desembolicar;
amics, què deurà ser?
Si els nusos feien el tossut,
jo ho era molt més que ells.

Fa zippp! ... i es mou.
i -toppp!, si en té prou,
brrrm!, quin enrenou!
Què deu ser, amics,
que em ve tan de nou?
Salta i balla com un ou.

2. En veure'l, jo vaig obrir uns ulls!
Vaig quedar sorprès.
Tenia dos piuets vermells,
talment dos barrufets.
Primer, vaig tocar el primer,
i l'altre després;
corria amunt i avall del pis;
jo me l'escoltava com...
Fa zippp!...

3. I gira-li, que tomba-li
del dret, que a l'inrevés;
ara se'n va sota el sofà,
el busco i ja no hi és!
El pare riu, que riu, que riu,
jo vinga plorar,
però el sol va tornar a brillar
quan vaig poder escoltar...
Fa zippp!...

4. Els anys, amics, passen volant
i cal sembrar a temps.
Ara ja sóc un home gran,
tinc un petit hereu.
Té una joguina que jo sé,
n'està embadalit,
perquè té dos piuets vermells,
talment dos barrufets.
Fa zippp!...

1. Aprèn la cançó i canta-la amb les companyes i els companys.
2. Imagina i explica com deu ser la joguina de què parla la cançó. Després, dibuixa-la.
3. Escolta l'audició número 8 i segueix la melodia de la cançó amb la partitura.

